

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek

— 2005., II. évf., 1. szám —

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntelek Titeket a nektek készülő lap ötödik számának megjelenése alkalmából.

Mindannyian, amikor testileg vagy lelkileg szenvedünk, nehézségeink vannak, valami „fáj”, feltesszük a kérdést: „*Miért éppen én, miért velem történik mindez?*”

Néhány kérdésre megpróbálunk mi magunk választ adni, esetleg tanácsot kérünk másoktól, hozzátartozóinktól, barátainktól, orvostól, plébánosunktól.

A valódi választ azonban egyedül Isten ismeri.

A kérdés azonban az, hogy mi magunk mit teszünk a szenvedéssel? Nyugodt lélekkel elfogadjuk azt, türelmesen viseljük, vagy „hasztalanul” halad el mellettünk anélkül, hogy benső világunkban megérintett, megváltoztatott volna?

A szenvedést és a vele járó valamennyi nehézséget azonban csak akkor tudjuk teljes szívvel elfogadni, ha a tekintetünket állandóan a kereszten tartjuk.

Türelmet kívánok önmagadhoz és másokhoz, a szenvedéshez, és rendíthetetlen bizalmat Jézusban, aki mindig közel van hozzánk:

*Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó*

*„Az isteni szeretet mindig nagyobb, mint amilyen nagy
a te szenvedésed lehet!”*

Szalézi szt. Ferenc

*„Mindenben Istent keresni és...
mindenben megtalálni Istent.”*

Loyolai Szent Ignác

„Mivel tehát elnyertük a megigazolást a hitből, békességünk van Istennel a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Őáltala megnyílt számunkra az út a hit által a kegyelemhez, amelyben kitarunk, és dicsekszünk Isten dicsőségének reménysége alapján. Sőt dicsekszünk még a szorongatásokban is, tudva, hogy a szorongatás türelmet eredményez, a türellem kipróbáltságot, a kipróbáltság reményt, a remény pedig nem engedi, hogy megszegyenüljünk, mert Isten szeretete kiárad szívünkbe a nekünk adott Szentlélek által.”

Róm5,1-5

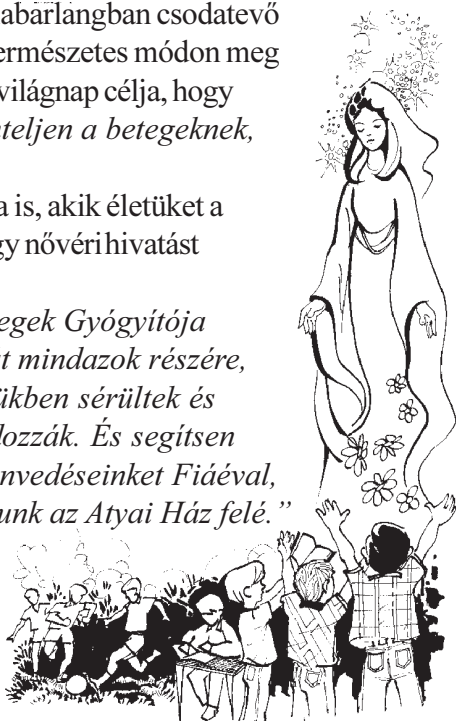
Február 11.-én a Boldogságos Szűz Mária Lourdes-i jelenése napján ünnepeljük a Betegnek Nemzetközi Világnapját.

A Szent Szűz 1858 február 11.-én jelent meg először a 14 éves Bernadettnek, majd február 15.-én a sziklabárlángban csodatevő forrás fakadt. Azóta Lourdes-ban sok, természetes módon meg nem magyarázható gyógyulás történt. A világnap célja, hogy *„Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”*

De ezen a napon gondolnunk kell azokra is, akik életüket a gyógyításnak szentelték, és az orvosi vagy nővéri hivatást választották.

„Imádkozom, hogy Szűz Mária, a Betegnek Gyógyítója biztosítsa továbbra is jóságos oltalmát mindazok részére, akik testükben vagy értelmi képességükben sérültek és járjon közben azokért, akik őket gondozzák. És segítsen minket abban, hogy egyesíthessük szenvedéseinket Fiáéval, miközben boldog reménységgel haladunk az Atyai Ház felé.”

II. János Pál pápa

A Szentatya a 2004 októberétől 2005 októberéig tartó időszakot az EUKARISZTIA ÉVÉNEK nyilvánította.

Jézus mondja: „*Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá. Ha valaki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet majd én adok, az én testem a világ életéért.*”

(Jn 6,51)

Az Eukarisztia szentségében magunkhoz vesszük Jézust, aki tud életünkről, szenvedéseinkről. Az Eukarisztia által Isten közösségébe kerülünk. Fontos, hogy mielőtt magunkhoz vesszük az Úr testét, szívből imádkozzuk: „*Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem.*”

Betegáldás

Istenem, Te légy velem, akkor nem kell félnem semmitől;
Te légy bennem, akkor élet tölt el engem;
Te légy körülöttem, akkor biztonságban vagyok;
Te légy előttem, akkor biztos vezetésben van részem;
Te légy felettem, akkor biztonságban vagyok!

Áldjon meg engem az Atyaisten, Aki teremtett;
Áldjon meg engem a Fiúisten, Aki megváltott;
Áldjon meg a Szentlélekisten, Aki megszentel.

Atya mindenhatósága, segítsd gyengeségemet, és szabadíts ki az ínségből!
Fiú bölcsessége, vezess utadon, és szabadíts meg vétkeimtől!
Szentlélek szeretete, erősíts meg a jóra, és tedd teljessé életemet!
Ámen

(Kalász Vilmos: Megnyugvást - gyógyulást)

Jézus arca

Szicíliában Epifanio szerzetes egy nap felfedezte magában Isten ajándékát, azt a képességét, hogy gyönyörű szép ikonokat tud festeni.

Valami olyasmit akart festeni, ami élete remekműve lehetett volna: Jézus arcát.

De vajon hol talál olyan modellt, aki képes kifejezni egyszerre a szenvedést és az örömet, a halált és a feltámadást, az istenit és az emberit?

Epifanio attól kezdve nem nyugodott, útnak indult, egész Európát végigkutatva, de senkit nem talált. Nem volt olyan modell, akiről mintát vehetett volna Jézus arcához.

Egyik este úgy aludt el, hogy a zsoltár szavait ismételte:

A te arcodat keresem Uram. Ne rejsd el előlem a te arcodat.

Álmodott is: egy angyal visszavitte azokhoz, akikkel találkozott, és minden arcból megmutatott neki egy részletet, amely azt az arcot Jézuséhoz tette hasonlónak: például egy fiatal asszony öröme, egy gyermek ártatlansága, egy paraszt ereje, egy beteg szenvedése, egy elítélt félelme, egy anya jósága, egy árva ijedelmé, egy bíró szigorúsága, egy bohóc vidámsága, egy gyóntatópap irgalma, vagy egy leprás bekötözött arca. Epifanio visszatért a kolostorába és nekifogott a munkának.

Egy év múlva kész lett Krisztus arcképe és Epifanio bemutatta azt az apátnak és a barátoknak, akik megdöbbenek és térdre estek. Krisztus arca gyönyörű volt, megható, tekintete egyenesen az ember lelkébe látott.

Hiába kérdezték Epifaniót, nem tudták meg, hogy ki ült neki modell.

Ne egy ember arcában keressétek Krisztusét, hanem minden ember arcában fedezétek fel Krisztus képmásának egy kis részletét!

(részlet Bruno Ferrero: Olykor elég egy napsugár című könyvéből)